

Mini-paradisul din spatele porții verzi

Deschid poarta verde de lemn. Înăuntru, un drum pietruit care duce la niște scări și o ușă. Pe trepte stau trei dintre cei pe care i-am cunoscut abia în urmă cu trei săptămâni. Mă salut și își continuă discuția. Trec pe lângă ei și intru în vilă unde dau peste alți oameni noi. Facem cunoștință. Sunt oamenii cu care urmează să-mi petrec două săptămâni. Se dovedește mai apoi că sunt cele mai frumoase săptămâni din an.

Așa a început aventura mea la Cristian. În urmă cu doi ani, într-o frumoasă zi de vară, pășeam pentru prima dată pe poarta vilei care adăpostește an de an visele și bucuriile a zeci de tineri din toată țara. Și aici, la Cristian, urma să mă întorc în fiecare an cu și mai multă bucurie. Aici mi-am găsit prieteni, oameni care simt ca mine, care au aceeași moștenire culturală și aceeași dorință de a se regăsi. Aici, practic, mi-am descoperit identitatea. Și mai mult decât atât, în fiecare an am descoperit mai multe despre mine, laturi pe care nu credeam că le am, și am învățat mai multe și despre

cei din jurul meu. Aici am învățat foarte multe despre poporul din care fac parte, despre istoria, cultura și religia acestuia. Aici mi-am găsit, pentru două săptămâni pe an, o altă casă și o altă familie.

Anul acesta a fost a treia participare a mea la acest Seminar de cunoștințe iudaice, care se desfășoară în fiecare an la Cristian. Credeam că am

„De la Cristian nu ai cum să pleci la fel cum ai venit. Acest loc te schimbă. Simți comuniunea spirituală cu ceilalți, vrei să fii un om mai bun!”

văzut deja tot ce se putea vedea și am făcut deja tot ce se putea face aici. Dar mă înșelam amarnic... În plus, față de programele din fiecare an și de Maccabiada de anul trecut, vara aceasta au fost inaugurate o serie de programe noi, pe cât de interesante, pe atât de distractive. Ziua începea cu „un-doi“, încălzirea pe care nu toți o făceau, dar la care luau parte măcar la o cafea sau la o țigară. Pe lângă acest program zilnic nou, am avut diferite activități tematice. De Iom Haațmaut, a fost o activitate specială, în care am primit cămăși de armată și am petrecut o zi alături de

căpitanii noștri în instrucție intensivă. De Iom Hazikaron, am avut activități de rememorare a celor căzuți în diferite războaie sau atentate tragice. Seara am păstrat un moment de reculegere în memoria tuturor aceluia care și-au dat viața pentru apărarea Israelului. Toți am participat afectiv, ceea ce ne-a făcut să ne simțim foarte apropiați

emoțional. Această zi a trezit în noi sentimente nebănuite de adânci și ne-a unit și mai tare. Un moment mai fericit a fost cel de *Tu beAv*, „Ziua Îndrăgostiților“. Organizatorii ne-au pregătit o petrecere cu carnețele de bal și multe surprize plăcute, jocuri noi și interesante. Cine nu își mai aduce aminte măcar de o poruncă primită, un dans sau un hohot de râs împărțit cu prietenii în holul vilei?

Am gătit salată de fructe și plăcintă, care au ieșit neașteptat de gustoase, beneficiind de inventivitatea și fantezia tuturor „bucătarilor șefi“. Ne-am transformat apoi,

pentru o zi, în scenariști și regizori pentru filmulețele create în tabără, care aveau chiar și momente publicitare realizate, bineînțeles, tot de noi. Toți își amintesc acum de „Rabiel“ și de „Tatutza“ și râd la aceste amintiri. Am fost și scriitori, așternând pe hârtie poezii și scrisori de dragoste, împărtășindu-ne momente de sensibilitate maximă și de trăire intensă. Am fost o familie și asta s-a simțit.

De la Cristian nu ai cum să pleci la fel cum ai venit. Acest loc te schimbă. Simți comuniunea spirituală cu ceilalți, vrei să fii un om mai bun, vrei să crezi că poți mai mult. Și găsești oameni care te sprijină și vor același lucru ca și tine. Ca tu să fii mai bun. Ca tu să vrei și să poți. Acești oameni m-au văzut crescând și au crescut o dată cu mine. Iar acum, la finalul celui de-al treilea Seminar de cunoștințe iudaice de la Cristian, nu pot spune decât „TODA RABA“ tuturor organizatorilor - pentru ceea ce știu să ofere și pentru că știu să ofere mereu mai mult și mai mult - și să îmi doresc „Leșana habaa beCristian“.

Monica Lăzărescu
București